

вързахъ къмъ тѣхъ. Кога-то въ Англіѣ дѣятелность-та на Веслей и на други противодѣйствуваше на отпаданіе-то, въ Франціѣ вѣстаняхъ съ непознатъ до тогава дързость философи и оратори между кои-то *Волтеръ* бѣше най-губителенъ. Тойзи присмѣвателъ прѣвъ 50 години († 1778) бѣше задавачъ на звука на голѣмыйтъ свѣтъ, и мжїе както несравняемый Фридрихъ II отъ Пруссїѣ († 1786) и други владѣтели на свѣта прѣдадохъ ся нему; или ся вѣсхыщавахъ съ Женевскый *Руссо*, кой-то обяви всяко Христїанско образование за прѣвратно, и заповѣда вѣзвращеніе-то на пълно къмъ натурж-тж. Дума-та търпимость за, до сега още прислѣдванни-тѣ Гугеноты достигнж до пълно-то си значеніе, тѣй щото самъ Папа-та бѣше принуденъ да ся покори на това стремленіе, и да уничтожи, на всякадѣ презрѣнный и твърдо свѣтскый орденъ на Іезуиты-тѣ въ 1773 годинж. Съ това наедно ся даде смъртный ударъ на Мисси-тѣ на Католическж-тж църквж въ Южнж-Америкж, Китай и пр. Търпимость превѣзгласи и царь Іосифъ II († 1790) въ Австрїйскж-тж държавж, гдѣ-то тайни-тѣ Протестанти можяхъ пакъ да ся съединять; и Папство-то бѣше принудено да оплаква едно отпаданіе слѣдъ друго на владѣтели-тѣ както и на народы-тѣ.

Въ Германїѣ гдѣ-то всичко ся прѣдприѣмва основно, подобно ся употрѣби всякакво остроуміе и знаніе за истрѣбленіе на Христїанство-то.

Главна-та точка за кож-то въ всички-тѣ